

Egy fénykép

Az eléjén izgatottan mesélte, hogy talált a neten valami pályázatot és beküldi a jelentkezését. Azt mondta, hogy irodalmi pályázat, vagy micsoda.

A haveromnak vannak néha furcsa dolgai. Pedig nem hülyegyerek.

Azt mondta, hogy a téma tök egyszerű, egy nőről kell írni, vagy a nőről készült fotóról, amit egy Duna-parti fára erősítettek és a fotón csak egy dátum van, a születés és halál dátuma. Negyvenöt év. Egész este erről dumálgattunk, hogy ez milyen kevés, nem kellene ennyi idősen meghalni, mi lehetett meg hogyan, miért is lehet ez, tökre igazságtalan. Belehajolt az arcomba, és úgy tolt, hogy mi is ennyi idősek vagyunk, gondolj bele. Folyamatosan pofázott, a végére teljesen elképzelte magának azt a nőt. Hogy azzal a nővel mi meg hogy volt, sztorizgatott, belekevert mindent, a saját életét, másokét, elkezdett álmodozni, minden volt benne, kutya, gyerek, szerelem, pénz, karrier, meg persze a halál a végén.

Azt mondta, erről fog írni, a halálról, mekkora már. Ez az igazi sztori.

Pár nap múlva lenyugodott. Azt mondta, hogy sokat gondolkozott ezen az egészen, ült otthon a gép előtt, felépítette a nő meséjét, aztán lebontotta, újra meg újra. Sehogyse volt jó. Nem is olyan egyszerű ez, ismételte, mert nincs elég információ. Utánanézett a halál témájának, de ez teljes képtelenség, tele volt vele a net, alig aludt, és annyi féle halál van, annyit írtak róla, minden erről szól, ne tudd meg. Zúg a feje, tiszta hülyeség az egész.

Így nem lehet írni.

Nem szóltam semmit, csak csendben hümmögtem. Mit tudom én. Nem én pályázatok.

Igen, az a legnagyobb gáz, hogy nincs elég infó, erre jött rá. Szerintem be volt már baszva, amikor a hiányról kezdett dumálni. Teljesen belemerült a témába, megint rákattant valamire, mint valami filozófus, azt mondta, hogy végül is az egész létet ez határozza meg. A hiány. Szerinte az rosszabb a halálnál.

„Biztos vagyok benne, hogy erre nem gondolt senki, hazamegyek és megnézem.”

Mikor újra találkoztunk, le volt törve, azt mondta, hogy nem is érdekli az egész, feladja, ez túl nehéz, kurva írás, és különben is, szerinte minden pályázat előre le van zsírozva, úgyszincs esélye. Kiderült, hogy a hiányról is egy rakat dolgot írtak már, és ő nem talált ki semmi újat.

A nőre gondolt, akiről semmit sem tudott, de mégis úgy megdolgozta, hogy teljesen kikészült. Kellott egy kis idő, míg talált magának valami új dolgot.

Na, szóval, ilyenek vannak. Így élünk. Csak ennyit akartam mondani.